

Kap. IV. Midlertidige bestemmelser og overgangsbestemmelser.

§ 12.

I de første 3 finansår efter lovens ikrafttræden kan det en kommune i henhold til kap. I. tilkommende refusionsbeløb ikke udgøre et beløb, der er mindre end gennemsnittet af de kommunen i henhold til § 9 i lovebekendtgørelse nr. 123 af 23. marts 1932 om afgift af motorkøretøjer i de sidste 3 finansår før lovens ikrafttræden udbetalte beløb.

§ 13.

Såfremt der mellem to eller flere kommuner eller andre offentlige myndigheder inden lovens ikrafttræden er sluttet aftale, hvorved en kommune har påtaget sig vejarbejder, herunder udførelse af tilskudsarbejder, eller har forpligtet sig til at bidrage til vejudgifter, og denne aftale som følge af de ved kap. I. indførte ændringer i reglerne om de kommunerne tilfaldende andele af motorafgifterne skønnes at medføre åbenbart ubillige følger for kommunen, kan ministeren for offentlige arbejder efter indstilling fra vejnævnet tillade, at visse beløb, der ellers ikke kunne medtages ved beregningen af en kommunes refusion, refunderes med en i hvert enkelt tilfælde fastsat procent. Drejer det sig om en varig ydelse, skal denne kapitaliseres således, at refusionen afvikles over en periode på højst 5 finansår. Krav om refusion i henhold til denne paragraf skal være ministeren i hænde inden 1 år efter lovens ikrafttræden.

§ 14.

Uanset reglerne i §§ 1—3 i loven af 21. juni 1867 om bestyrelsen af vejvæsenet kan ministeren for offentlige arbejder indtil videre efter forhandling med den pågældende amts- og sognekommune og efter indstilling fra vejnævnet bestemme, at en bivejsstrækning skal optages på landevejsfortegnelsen for vedkommende amtsrådsreds, når den pågældende vej skønnes at have væsentlig færdselsmæssig betydning for et større område udenfor kommunen. Er vejen ikke inden optagelse udbygget i en efter dens færdsel på tidspunktet for optagelse tilfredsstillende stand, er det dog en forudsætning herfor, at der straks eller senere ydes vejfondstilskud til den fornødne udbygning. Sognekommunen skal da betale amtskommunen en godtgørelse, som svarer til den del af den anslåede udbygningsudgift, som ikke påregnes dækket af vejfonden. Ministeren fastsætter efter indstilling fra vejnævnet størrelsen af dette godtgørelsesbeløb, og over hvilken periode betalingen af beløbet kan udstrækkes. På samme måde kan det bestemmes, at sognerådet skal yde godtgørelse for særlige udgifter, der ved overtagelsen kommer til at påhvile amtskommunen som følge af mangelfuld vedligeholdelse af vejen fra sognekommuners side.

§ 15.

Samtlige hidtil oppebårne, men endnu uforbrugte beløb i henhold til lovebekendtgørelse nr. 123 af 23. marts 1932 om afgift af motorkøretøjer § 9, stk. 1—4, (vejfondene m. v.), lov nr. 28 af 1. februar 1930 om sikring af færdslen ved krydsninger mellem veje og jernbaner m. v. (krydsningsfonden) og lov nr. 168 af 11. april 1942 om anlæg af en motorvej vest om København m. v. overføres til vejfonden, som de i henhold til nævnte love indgåede forpligtelser herefter påhviler. Ligeledes kan der i det fornødne antal år af vejfonden ydes tilskud til udstykningsveje i Sønderjylland i overensstemmelse med den derfor lagte plan.